

Forslag

til

Lov om sygehusvæsenet.

Fremsat den 22. januar 1969 af *indenrigsministeren*.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Det påhviler amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner at tilvejebringe og drive det fornødne antal sygehuse i det omfang, dette ikke sker ved statens foranstaltning.

Stk. 2. Ved „kommune“ forstås i denne lov en af de i stk. 1 nævnte kommuner.

§ 2. Den umiddelbare forvaltning af en amtskommunes sygehusvæsen, herunder bestyrelsen af dens sygehuse, varetages af et udvalg nedsat af amtsrådet, jfr. § 17, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

§ 3. Kommunerne kan med indenrigsministerens samtykke træffe overenskomst om at tilvejebringe og drive sygehuse i fællesskab.

Stk. 2. Såfremt et sådant fællesskab ønskes ophævet eller ændret, kræves ligeledes hertil indenrigsministerens samtykke.

Stk. 3. Ønskes et sådant fællesskab ophævet eller ændret af en af parterne, uden at enighed herom er tilvejebragt med den anden eller de andre parter, afgør indenrigsministeren, om ophævelse eller ændring desuagtet kan finde sted, og bestemmer i så fald efter forhandling med parterne vilkårene herfor.

§ 4. Det påhviler hver kommune at udarbejde en samlet plan for løsningen af kommunens sygehusopgaver og at revidere planen i det omfang, udviklingen gør det påkrævet. Planen og revisioner af denne skal godkendes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Væsentlige ændringer i en kommunes sygehusvæsen, herunder nedlæggelse og væsentlig indskrænkning af sygehusvirksomhed samt udbygning af sygehuses virksomhed ved oprettelse af nye specialer eller ved iværksættelse af specielle undersøgelser og behandlinger, som stiller særlige krav til udstyr og erfaring, skal godkendes af indenrigsministeren, såfremt dispositionerne ikke er omfattet af en i henhold til stk. 1 godkendt samlet plan.

§ 5. Projekter vedrørende kommunalt og privat sygehusbyggeri, herunder udvidelser og væsentlige ombygninger, skal godkendes af indenrigsministeren.

§ 6. Indenrigsministeren skal godkende et af hver kommune udarbejdet takstregulativ, der skal være fælles for hele kommunens sygehusvæsen.

Stk. 2. Ethvert privat sygehus skal have et takstregulativ.

§ 7. I det omfang en kommune ikke kan yde en person, der er bosat i kommunen, den nødvendige sygehusbehandling, herunder specialbehandling, på kommunens egne sygehuse, påhviler det kommunen at udrede omkostningerne ved den pågældendes behandling på et fremmed kommunalt sygehus.

Stk. 2. Det påhviler ligeledes en kommune at udrede omkostningerne ved behandlingen af en person, der er bosat i kommunen, men som under midlertidigt ophold uden for denne må undergives sygehusbehandling på et fremmed kommunalt sygehus.

Stk. 3. Udgifter ved en patients nødven-